keegi 7 pääwa järjestiku tühja on äraraisand? Eks ta paneks seda imeks? Ja arwame siis neid 7 pääwa rahaga ära, olgu wähämast 5 rubla, siis on 5 rubla sell kombel kaduma läinud ja tahab ehk keegi ütelda, see 'pole juu suurem asi, siis olgu wastuseks, et 5 rubla siia pillatud ja 5 rubla tenna, külap sest suur summa kaswab. Ehk kui see ainus 5 rubla kaduma jääb, siis ometi 5 rubla eest palju küllalt saab, olgu kas wähämast paar nädalat elatud, ehk saab sülla puid ehk pool pütti räimid ehk olgu mis tahtes tarwidust. Ja pealegi saab wistist enam aega ära raisatud, kui aina weerand tund pääwa kohta, külap ikka tundide kaupa. Olgu näituseks 3 tundi iga 300 tööpääwas, see teeb 900 tundi ülepea ja olgu iga tunni peale aina 5 kop. arwatud, teeb jälle 45 rubla, mis juba hea tükk raha on. Siin on weel pühapääwad arwamatta, kus iga ristiinimene peab püüdma, head tehhes nii palju kui aga wõimalik oma suurema ehk wähäma talentiga kasu saata. Nõnda nimetud priiaega aga aina laiskuses ja lusti põlwe tagaajades ära wiitma on tõeste pat ja alw asi. Seks 'pole keegi priiaega saanud, waid kõige parem meele jahutus on see, kui lõbusal üks teisest läbikäimisel wastastiku kasu saab kaswatud. „Aeg kaub kääst ja saab meile süüks arwatud," ütleb üks Rooma tark ja seepärast ei saa keegi mõistlik inimene ennast tühja wabandama: ma arwasin, homme seks aega küllalt olewad. Ei, waid kohe, niipea ja niikaua aga weel aega on, peab oma asju toimetama, mitte ootama, kus siis tihti sünnib, et hiljaks on jäänud ehk ometigi kõige parem aeg mööda läinud. Üksi aga laisad ja hooletumad jätwad tegematta, mis täna teha wõimalik on ja neist sünnib siis see kuri selts, kes teisi taga kabetseb ja kadeda silmadega tema wara ja raha taga hakkab himustama.

„Kalendritegijal on hea kirjutada ja ei mõtlegi selle peale, et mõni mees nagu meeletu trügib tööd teha ja ometi on t'al ühtepuhku peenike pens!" Nõnda ütleb ehk mõni wana halpea auus küla onku ehk pere eit.

Tõsi küll, seda on nähtud. Aga kas ei peaks järgmine wastus selle kohta kõlbama? — Mõni on küll hoolas ja usin oma kohuse täitmises, aga ta unustab ära ehk ei tule talle meelegi, mis ülemal 2) ütlesime, et mitte enam pea wälja andma, kui siisse saab wõetud ja 3) kunst on, oma korjatud wara koos hoida. Need kaks punkti wõime üheks wõtta ja järgmisel kombel arutada: Kes ikka enam kulutab, kui ta sissetulik kannab, sell' ei ole kõigest omast tööst ega waewanägemisest ühtigi kasu. Kes tööd teeb, teeb

Eesti-ma rahwa Kalender 1883, lk. 26